

Arrest

nr. 201 015 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, te behoren tot de stam 'Wum' en geboren te zijn te Tole [Kameroen] op 10/03/1982. U liep school in Kameroen, en beëindigde uw studies secundair onderwijs in het jaar 2006. In het jaar 2016 ging u werken bij het bedrijf Global Merchant Enterprise. Nadat u via een vriendin van u vernam dat er een mogelijkheid bestond om verder te studeren in België, deed u de nodige stappen om een studentenvisum voor België te verkrijgen. Op 20/08/2016 overleed uw vader ten gevolge van een lange ziekte.

Op 26/08/2016 werd uw studentenvisum afgegeven te Yaounde. U stelde uw vertrek naar België echter uit, daar uw sponsor, die uw rekeningen zou betalen, overleden was ten gevolge van een motorongeluk. Op 17 november 2016 kwam een zekere meneer S. – een oude vriend van uw vader, en tevens een familievriend, die een invloedrijke en machtige traditionele geneesheer in het dorp was – naar uw ouderlijk huis. U was niet thuis op dat moment, maar uw moeder wel. Meneer S. deelde uw moeder mee dat u zijn vrouw bent, en hij dat eerder afgesproken had met uw vader, voor diens overlijden. Nadat u dit nieuws van uw moeder vernam, nam u het niet serieus en meende u dat het een grap was. Op 19/11/2016 – een dag waarop u niet moest werken – kwam de heer S. evenwel opnieuw naar uw huis, en zei dat u zijn vrouw was. U weigerde dit te erkennen, had eerder nooit iets vernomen over de afspraak tussen de heer S. en uw vader, en wees de heer S. de deur. Op 25/11/2016 kwam de heer S. evenwel opnieuw naar uw huis, ditmaal vergezeld door politieagenten. Deze droegen u – op bevel van de heer S. – op om mee te komen, zonder dat ze u wilden uitleggen waarom. U werd naar een politiekantoor te Buea gebracht, alwaar u in een cel opgesloten werd. U verbleef gedurende een week in de politiecel te Buea. Een van de agenten die u er bewaakte, stelde voor om seks te hebben met hem, in ruil waarvoor hij uw vrijlating zou bepleiten bij de heer S.. U weigerde op dit voorstel in te gaan. Nadien werd u, op 2/12/2016, overgebracht naar de gevangenis van Buea. Daar slaagde u erin de hoofdopzichter van de gevangenis aan te spreken, en uw verhaal te doen. De hoofdopzichter van de gevangenis verklaarde zich bereid uw dossier te bekijken. Later deelde hij u mee dat er geen enkel verslag bestaat die uw arrestatie attesteert, en vertelde hij over andere zaken die hij wist omtrent het doen en laten van de heer S.. U vroeg de hoofdopzichter om hulp, en legde uit dat u reeds in het bezit was van een geldig visum om naar België te reizen. Nadien ontmoette de hoofdopzichter uw broer, aan wie hij zei dat, indien u zou beschikken over een vliegtuigticket, hij u zou kunnen helpen ontsnappen en naar de luchthaven van Douala brengen, zodat u na uw ontsnapping meteen het land uit zou zijn. Nadat uw broer erin slaagde een vliegtuigticket voor u te kopen, haalde de hoofdopzichter u uit uw cel en bracht u per wagen naar de luchthaven van Douala. U passeerde de grenscontrole met uw eigen paspoort met daarin een geldig visum om naar België te reizen, en u verliet daarop Kameroen per vliegtuig op 17/12/2016. U kwam de volgende dag aan te België. Op 1 maart 2017 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende het aan u opgedrongen huwelijk, niet weten te overtuigen.

U verklaarde dat de heer S. – een vriend van uw overleden vader en traditioneel kruidengenezer in uw dorp – verklaarde dat u zijn echtgenote bent, dat hij eerder reeds een bruidsschat aan uw vader betaalde, en dat u geen andere keuze hebt dan zijn vrouw te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). U verklaarde dat de heer S. alles kan doen wat hij wil, hij erg invloedrijk is, hij hoge beampten kan beïnvloeden en veel ‘hooggeplaatsten’ naar hem toe komen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 15). Zo was hij blijkbaar in staat om u te laten arresteren wanneer u weigerde zijn vrouw te zijn, zonder dat er enige beschuldiging aan uw adres geuit werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 15). Gevraagd waar de rijkdom van S. vandaan kwam, verklaarde u enkel dat hij een traditioneel dokter is, en u voorts niet weet of hij in die hoedanigheid veel geld verdiende (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd hoe het komt dat S. zomaar aan politieagenten opdrachten kan geven, verklaarde u enkel, **vaagweg en geenszins een antwoord biedend** op de u gestelde vraag, dat hij ‘toverspreuken doet voor veel mensen’. Gevraagd voor welke hooggeplaatsten S. werkte, en hoe u daarvan op de hoogte bent, **antwoordde u herhalend en geen antwoord biedend op de u gestelde vraag, dát** overheidsbeambten hem bezoeken, en u wagens zou zien die naar zijn woonplaats gingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u weet dat het overheidsbeambten betreffen, verklaarde u – **uiterst vaag** – dat Tiko een kleine plaats is en mensen praten. Opnieuw gevraagd hoe het komt dat S. klaarblijkelijk zomaar zaken kon opdragen aan politieagenten, verwees u enkel – **opnieuw uiterst vaag** – naar de algemene corruptie in Kameroen, en verklaarde u dat de politie met S. meedoet. U later tijdens het gehoor opnieuw gevraagd naar de redenen voor de wel erg grote invloed en macht waarover deze persoon [S.] blijkt te beschikken – zo bleek ook de gevangenisbewaarder van de gevangenis te Buea schrik te hebben voor S. – verklaarde u opnieuw, **vaagweg**, dat hij spirituele zaken deed om mensen en hun job te beschermen, en verwees u wederom naar de algemene corruptie in Kameroen (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u uw beweringen – namelijk dat S. machtig en invloedrijk was, en in contact stond met hooggeplaatste overheidsbeambten - enigszins kunt concretiseren, en te duiden met welke hooggeplaatsten hij in contact stond en hoe het kwam dat hij danig veel macht had over hen, geraakte u niet verder dan te verklaren dat hij samen met de politie

illegale zaken deed, en dat betekent dat hij invloedrijk is. Voorts verwees u opnieuw naar het type van wagens dat naar zijn woonplaats reed, en haalde u opnieuw de algemene corruptie te Kameroen aan.

Dat u geenszins in staat blijkt om op enerlei wijze te duiden waarin de macht en invloed van de heer S. concreet bestond, en hoe het kwam dat hij een dermate machtspositie wist te verwerven, overtuigt niet en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beweerde asielrelaas. Immers, hij is een oude vriend van uw vader en een familievriend zo verklaarde u (zie gehoorverslag CGVS, p. 10, 12) en uit de door u neergelegde brief ter getuigenis van uw broer, blijkt dat de heer S. slechts op 1 kilometer afstand van uw huis woont, u en uw broer vaak naar hem gezonden werden om geld, medicijnen of een medische behandeling. Verder schreef uw broer in de brief, die u zelf ter ondersteuning van uw asielrelaas neerlegde, dat de heer S. steeds bereid was jullie te helpen, vaak op bezoek kwam en jullie een hechte band hadden. Dit gegeven zijnde, is het geenszins aannemelijk, noch geloofwaardig, dat u op geen enkele wijze de door u beweerde 'macht en invloed' van deze persoon weet te duiden.

U verklaarde dat – nadat de heer S. u zei dat u zijn vrouw bent, dit alles reeds afgesproken was met uw vader en u geen keuze had – **u het niet serieus nam** (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u dat toen niet serieus nam, verklaarde u **dat u dacht dat het een grap was en u het niet serieus nam** (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Eerder tijdens het gehoor had u evenwel reeds verteld dat de heer S. reeds een buurmeisje van u dwong tot een huwelijk, en dat hij haar ermee bedreigd had dat ze, indien ze niet met hem zou huwen, zou sterven (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer het meisje nadien effectief overleed, werd hij er door de familie van dat meisje van beschuldigd hiervoor verantwoordelijk te zijn. U herinnerd aan deze verklaringen, en opnieuw gevraagd waarom u eerst dacht dat het een grap was, gezien het verhaal betreffende uw buurmeisje, niet meteen een aanleiding vormt om te denken dat de heer S. hierover grappen zou maken, verklaarde u nietszeggend dat hij u nadien bedreigde en hij vaak naar uw huis kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U opnieuw gewezen op uw verklaringen betreffende uw buurmeisje – die eerder door S. gedwongen werd te huwen met hem, en met de dood werd bedreigd indien ze dit zou weigeren [waarna ze ook effectief gestorven zou zijn] – en gevraagd hoe het dan mogelijk is dat u het u opgedrongen huwelijk door S., eerst als een 'grap' zag, antwoordde u niet en bleef u zwijgen. U nogmaals gewezen op de bevreemdende vaststelling dat u dacht dat wat S. u vertelde een grap was, hoewel u weet heeft van een ander meisje dat door hem tot een huwelijk werd gedwongen, antwoordde u enkel herhalend dat u dacht dat het een grap was, hij een familievriend was, en **u dacht dat hij zoiets niet doet – een opnieuw zeer vreemde verklaring, rekening houdend met uw verklaringen betreffende uw buurmeisje.**

Uw verklaringen overtuigen niet. Uw vage verklaringen betreffende de 'macht en invloed' van S. – verklaringen die u niet weet te concretiseren – en uw verklaring dat u eerst dacht dat het een grap was, wanneer de heer S. u meedeelde dat u zijn vrouw moest zijn en u daaromtrent geen enkele beslissingsbevoegdheid had – hoewel hij eerder een buurmeisje dwong tot een huwelijk, getuigen geenszins van doorleefde, reële situaties. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden asielrelaas.

Gevraagd of de heer S. – voordat hij u zei dat u zijn vrouw moest zijn - ooit al enige toespelingen daarop had gemaakt, [dat u zijn vrouw zou zijn of worden], antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat hij nooit iets dergelijks zei of suggereerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). In de door u zelf neergelegde brief van uw broer, waarin deze getuigt over wat u overkomen zou zijn in Kameroen, valt echter te lezen dat de heer S. vroeger vaak bij jullie op bezoek kwamen, jullie een nauwe band kregen, en hij uw broer soms 'aangetrouwd familielid' ['in-law'] zou noemen, en u 'zijn vrouw'. U erop gewezen dat dergelijke uitspraken wel degelijk suggereren dat u zijn vrouw zou zijn, verklaarde u dat hij nooit zoiets suggereerde tegen u (zie gehoorverslag CGVS, p. 17) – hetgeen volslagen irrelevant is daar u zelf de brief van uw broer ter ondersteuning van uw asielrelaas neerlegde, waarin deze dit alles uitlegt. U erop gewezen dat het weinig aan de verbeelding overlaat, als hij u 'zijn vrouw' noemde, verklaarde u enkel herhalend dat hij u dwong zijn vrouw te zijn en zei dat hij betaalde aan uw vader.

Dat u er klaarblijkelijk niet van op de hoogte bent wat uw broer zoal schreef in de brief van hem die u zelf ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas neerlegde, doet enkel verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas. Dat uw verklaringen voorts tegenstrijdig zijn met wat uw broer in zijn brief schrijft – zo schrijft uw broer wel degelijk dat hij u zijn vrouw noemde – bevestigt enkel het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen.

Voorts dient opgemerkt dat er meerdere tegenstrijdigheden zijn tussen uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en uw verklaringen afgelegd op het CGVS.

Zo verklaarde u tijdens het gehoor op de DVZ (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 5 in administratief dossier) dat S. – nadat hij een eerste keer naar uw ouderlijk huis was gekomen toen enkel uw moeder aanwezig was – de **volgende dag** reeds terugkwam, **samen met een onbekende**. Tijdens het gehoor op het CGVS liet u de aanwezigheid van deze onbekende volledig onvermeld, en verklaarde u dat S. – nadat hij een eerste keer naar uw ouderlijk huis was gekomen toen enkel uw moeder aanwezig was – pas twee dagen later terugkwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 15). U gewezen op uw verklaring voor de DVZ, namelijk dat S. de tweede keer samen met een onbekende kwam, verklaarde u enkel herhalend dat hij alleen kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U gevraagd hoe het komt dat dit zo niet geschreven staat in het verslag van uw interview voor de DVZ – een verslag dat u in de Engelse taal voorgelezen werd, waarna u het verslag ter goedkeuring ondertekende – verklaarde u wederom herhalend dat hij alleen kwam, en voegde u eraan toe dat er wel burens waren die kwamen vragen wat gaande was wanneer jullie ruzie maakten – hetgeen geen verklaring biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, daar deze burens geen onbekenden zijn die samen met meneer S. kwamen. U gewezen op uw verklaring afgelegd voor de DVZ dat de heer S. reeds de dag nadien terug kwam, verklaarde u enkel dat hij een eerste keer kwam op woensdag en een tweede keer op zaterdag (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Ter bevestiging gevraagd of de heer S. dan pas na drie dagen een tweede keer op bezoek kwam, antwoordde u 'woensdag, donderdag, vrijdag, en zaterdag kwam hij' – hetgeen nog steeds niet verklaart waarom u andere verklaringen aflegde tijdens uw gehoor voor de DVZ. Bovendien creëren deze verklaringen een nieuwe tegenstrijdigheid: u verklaarde eerder tijdens het gehoor voor het CGVS dat de heer S. een eerste keer kwam op 17/11/2016 (hetgeen een donderdag betreft) en een tweede keer op 19/11/2016 (zie gehoorverslag CGVS, p. 15).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas, en de door u opgeworpen vervolgingsfeiten. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. De door u neergelegde brief van uw broer J. werd hierboven reeds besproken, en hieruit blijkt dat u niet op de hoogte bent van al wat uw broer schreef ter ondersteuning van uw asielrelaas. Voorts dient opgemerkt dat dit een loutere getuigenis betreft, met een duidelijk gesolliciteerd karakter, dat voor het overige geen enkele garantie bezit voor wat betreft de waarachtigheid van de erin neergeschreven verklaringen. Wat betreft het door u neergelegde certificaat van overlijden van uw vader, dient vooreerst vastgesteld dat u hiervan enkel een kopie neerlegt. Kopieën hebben echter geen enkele bewijswaarde daar deze eenvoudigweg met het nodige knip- en plakwerk, aangepast of zelf opgesteld kunnen worden. Voor het overige dient vastgesteld dat het door u beweerde overlijden van uw vader, verder geen enkel bewijs vormt voor het door u beweerde gedwongen huwelijk met de heer S.. Wat betreft uw, door u neergelegde, Kameroense paspoort met daarin het studentenvisum waarmee u naar België reisde, alsook de kopie van uw instapkaart voor het vliegtuig, dient vastgesteld dat deze documenten er enkel op wijzen dat u op legale wijze Kameroen verliet per vliegtuig, en naar België reisde. Dit wijzigt bovenstaande vaststellingen echter niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 11 september 2017 een appreciatiefout aan en een schending van "de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; artikelen 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens; het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Zij is van mening *“dat het CGVS een overdreven formeel en subjectieve analyse heeft gevoerd, en dat de motivering waarop de beslissing steunt niet passend noch afdoende is om verzoeksters asielrelaas ongelooftwaardig te achten”*.

Haar onwetendheid over S. wijt zij aan het feit dat hij *“voor haar, totdat hij haar het gedwongen huwelijk voorstelde, enkel en alléén een vriend van zijn vader was die soms op bezoek bij hun thuis kwam”*, dat zij voor haar problemen met hem *“niet geïnteresseerd”* was in S. en dat zij na haar problemen *“niet in staat [was] om bijkomende informatie met betrekking tot zijn bedreiger te verzamelen”*. Volgens haar heeft zij *“voldoende informatie kunnen verschaffen inzake de heer S.”*. Zij stelt dat zij wel *“meer informatie [had] kunnen verschaffen inzake de relatie van haar vader met de heer S. en hun discussies wanneer hij op bezoek was bij haar thuis”*, maar dat hiernaar niet gevraagd werd tijdens haar gehoor.

De weerhouden tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen en het neergelegde getuigschrift waar haar broer verklaarde dat S. hem soms *“aangetrouwd familielid”* zou noemen en verzoekster *“zijn vrouw”*, kan aldus verzoekster *“gemakkelijk worden verklaard door de familiale en culturele context waarvan verzoekster afkomstig is”*, gezien *“in de Kameroense culturele context, het feit dat iemand u als zijn vrouw voorstelt niet noodzakelijkerwijze betekend dat jullie getrouwd zijn”*.

Verzoekster vraagt haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In zeer ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 26 oktober 2017 voegt verzoekster *“een attest van een Kameroense advocaat, meester F.B.D.”* en *“een beëdigde verklaring van verzoeksters broer”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst uit vrees voor een gedwongen huwelijk met S..

2.4.2. Indien verzoekster vlucht omwille van de invloed van één persoon die daarenboven een publiek bekende figuur is dan kan verwacht worden dat zij dit kan toelichten. Dit klemte te meer nu verzoekster een volwassen vrouw is van 35 jaar die naar België wilde komen met het oog op studies. De Raad stelt eveneens vast dat verzoekster bij loutere beweringen blijft. Zo toont ze het bewijs van de 'invloedrijke' man niet aan. Evenmin is aannemelijk dat indien de familie van het buurmeisje dat stierf nadat zij een gelijkaardige huwelijksaanzoek had afgewezen, klacht indiende voor moord, dit niet algemeen bekend zou raken, noch dat verzoekster die beweert in dezelfde zin bedreigd te zijn geweest, niet gehoord zou worden door haar omgeving, de politie of het gerecht. Ten slotte wordt evenmin aangetoond dat in Kameroen personen met invloed naar believen vrouwen kunnen toe-eigenen en ze doden indien ze niet op hun verzoek ingaan. Verzoeksters asielrelaas komt verzonnen voor.

2.4.3. Dit klemte te meer nu verzoeksters verklaringen dit slechts kunnen beamen. De Raad kan immers geen geloof hechten aan het asielrelaas van verzoekster gezien (i) zij geheel niet kon duiden waarin de macht en invloed van S. concreet bestond of hoe het kwam dat hij een dermate machtspositie wist te verwerven (gehoor, p. 10-13, 16, 21); (ii) zij enerzijds aangaf dat S. reeds een buurmeisje dwong tot een huwelijk, dat hij haar ermee bedreigd had dat zij zou sterven indien zij zou weigeren, dat dit buurmeisje nadien effectief overleed en dat S. door haar familie ervan beschuldigd werd verantwoordelijk te zijn (gehoor, p. 6), maar verzoekster anderzijds stelde dat zij het niet serieus nam toen S. haar zei dat zij zijn vrouw was omdat zij dacht dat S. zoiets niet doet (gehoor, p. 11); (iii) zij beweerde dat S. - voordat hij zei dat zij zijn vrouw moest zijn - nooit eerder enige toespelingen daarop had gemaakt (gehoor, p. 16), terwijl de neergelegde brief van haar broer stelt dat S. vroeger vaak bij hen op bezoek kwam en hij de broer soms 'aangetrouwd familielid' zou noemen en verzoekster 'zijn vrouw'; (iv) haar tegenstrijdige verklaringen over de bezoeken van S. aan haar ouderlijk huis (vragenlijst DVZ, vraag 5; gehoor, p. 11, 15).

2.4.4. De uitleg in het verzoekschrift dat S. *“voor haar, totdat hij haar het gedwongen huwelijk voorstelde, enkel en alléén een vriend van zijn vader was die soms op bezoek bij hun thuis kwam”*, dat zij voor haar problemen met hem *“niet geïnteresseerd”* was in S. en dat zij na haar problemen *“niet in staat [was] om bijkomende informatie met betrekking tot zijn bedreiger te verzamelen”*, kan haar vage verklaringen over de machtspositie en invloed van S. niet verschonen. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf en het komt bijgevolg in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, wat zij heeft nagelaten.

2.4.5. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen en de neergelegde getuigschrift van haar broer *“gemakkelijk [kan] worden verklaard door de familiale en culturele context waarvan verzoekster afkomstig is”*, gezien *“in de Kameroense culturele context, het feit dat iemand u als zijn vrouw voorstelt niet noodzakelijkerwijze betekend dat jullie getrouwd zijn”*, antwoordt de Raad dat, indien S. verzoekster reeds eerder *“voorstelde als zijn vrouw”*, zoals in de brief van haar broer die zij zelf neerlegt, wordt vermeld, dit wel een duidelijke toespeling betreft, terwijl verzoekster op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk ontkende dat S. ooit eerder suggereerde dat hij met haar zou willen huwen (gehoor, p. 16-17). De Raad stelt tevens vast dat deze culturele context geenszins wordt aangetoond.

2.4.6. Het bij een aanvullende nota neergelegde *“attest van een Kameroense advocaat, meester F.B.D.”* betreft een gesolliciteerd document waaruit niet kan blijken dat de vermeldingen over verzoeksters beweerde vervolgingsfeiten op iets anders dan haar eigen verklaringen gebaseerd zijn. Bovendien maakt het attest geen melding van de bezoeken van S. aan verzoeksters huis op 17 november 2015 en 19 november 2015, doch spreekt het enkel over een bezoek van S. en twee politieagenten waarbij verzoekster gearresteerd werd op 25 november 2015, terwijl uit verzoeksters verklaringen blijkt dat dit zou hebben plaatsgevonden op 25 november 2016.

2.4.7. De *“beëdigde verklaring van verzoeksters broer”*, toegevoegd aan de aanvullende nota, betreft een loutere getuigenis van een familielid van verzoekster, waaraan geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht.

2.4.8. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Kameroen een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK